
Момотаро

Живеели много отдавна една баба и един дядо. Те били сами и си нямали деца. Дядото всеки ден ходел в гората за дърва, а бабата ходела на реката да пере. Един ден, докато перяла, изведнъж видяла, че по реката се носи голяма праскова. Навела се бабата и я извадила. Искала веднага да я изяде, но после решила да я подели с дядото. Занесла прасковата вкъщи и я оставила на масата. Вечерта се прибрал и дядото с вързоп съчки в ръка.

– Я виж какво намерих на реката – казала бабата и му показала голямата вкусна праскова. – Хайде да си я поделим след малко.

Сложила я на масата и тъкмо се приготвила да я разреже, когато прасковата изведнъж се разпаднала сама на две половини и оттам се появило мъничко хубаво момченце. То веднага се заплакало.

Дядото и бабата страшно се зарадвали:

– Леле, какъв късмет. Най-после и ние си имаме детенце. И нарекли момченцето Момотаро – „Момче праскова“.

Започнали да се грижат за момченцето и да го хранят с оризова каша и риба. Хапнал Момотаро един път – пораснал два пъти. Хапнал втори път – пораснал още два пъти. Много бързо станал голям и умен. Дядото и бабата не могли да му се нарадват.

А трябва да споменем, че близо до селото имало един остров – Онигашима. Там живеели демони, които тормозели цялото село и не давали на хората да живеят спокойно. Оп-

устошавали оризовите ниви, крадели храна. Един ден Момотаро дошъл при бабата и дядото и казал:

– Я вижте колко съм пораснал! Искам да отида на Онигашима и да победя демоните. Омесете ми питки от просо и нека да бъдат най-добрите в Япония.

Изплашили се бабата и дядото:

– Къде ще ходиш? Малък си още! Ще те хванат демоните и ще загинеш напразно.

Но Момотаро настоявал:

– Не се бойте. Аз ще ги победя!

Нямало какво да се прави и те се съгласили. Бабата направила брашно от просо, замесила тесто и изпекла питки. Завързали на главата на Момотаро лента и му дали истинска сабя с ножница и знаме, на което написали „Пръв в Япония”. След това го изпратили с думите:

– Пази се! Ние ще чакаме да се върнеш жив и здрав.

Тръгнал Момотаро да се бори с демоните. Вървял, вървял и видял, че към него тича едно куче:

– Здравей, Момотаро. Накъде си се запътил? – попитало кучето.

– Отивам на Онигашима да се бия с демоните.

– Ако ме почерпиш с една от твоите питки, готов съм да дойда с теб да се бием с демоните.

Извадил Момотаро от торбата една питка и я дал на кучето:

– Отсега нататък ще бъдеш моят верен другар. Изяж тази питка и ще станеш най-силното куче в Япония.

Тръгнали те по планинския път и изведнъж от храстите изхвърчал един фазан.

– Накъде сте се запътили? – попитал той.

– Отиваме на Онигашима да се бием с демоните.

– Ако ме почерпиш с една от твоите питки, ще дойда с теб и ще ти помогна.

Извадил Момотаро още една питка и я дал на фазана. Станал фазанът негов верен другар. Тръгнали те тримата по планинския път. Вървели, вървели и изведнъж срещнали една маймуна. Тя също поискала да ѝ дадат питка и се присъединила към тяхната дружина.

Вървели те дълго, пресекли няколко долини и планини, излезли към морето, качили се в една лодка и се насочили към Онигашима.

Плавали, плавали и стигнали най-после на острова. Видели крепост, оградена с високи стени. Маймуната почукала на портата:

– Кой е? – на портата се появило едно малко червено демонче.

Момотаро му викнал:

– Аз съм Момотаро! Най-могъщият воин в Япония! Дошъл съм тук, за да ви усмиря!

И извадил сабята от ножницата. Изплашило се демончето, скрило се зад крепостните стени и започнало да вика:

– Момотаро е дошъл! Момотаро е дошъл!

Изскочили от крепостта големите демони – сини, зелени, червени и черни.

– Кой е този Момотаро?

– Най-силният воин в Япония!

Изскочили демоните навън и започнали да се сражават с дружината на Момотаро, но тъй като Момотаро и приятелите му били яли най-хубавите просени питки в Япония, никой не можел да ги победи. Момотаро ги нападнал със сабята си. Кучето захапало един демон отзад, маймуната скочила на врата на другия и започнала да го дере, а фазанът започнал да кълве демоните по главите и по очите. Направили демоните на пух и прах. Най-големият черен демон, владетеля на острова, се преклонил пред Момотаро и му казал:

– Предаваме се, само не ни убивай. Обещаваме, че повече няма да вредим на хората.

Момотаро отвърнал:

– Щом ми обещаваши да не правите повече злини и да не тормозите хората от моето село, ще ви пощадя.

– Зарадвал се черният демон и му подарил много съкровища.

Натоварил Момотаро съкровищата на една каручка. Пресекли морето, минали през долини и планини, а маймуната, кучето и фазанът теглели каручката със съкровищата.

Най-после се върнали в селото с богатите дарове. Момотаро ги раздал на всички в селото, а част от тях оставил за бабата и дядото. Те били много щастливи.

– Ти си наистина се оказа най-силният воин в Япония.

И още дълги, дълги години всички те живеели радостно и щастливо със своето момченце Момотаро и неговите верни другари – кучето, маймуната и фазана.